

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ รวมถึงการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการกำหนดขนาดด้วยสูตรสำเร็จรูปของ ยามาเน่ (Yamane) ที่จำนวน 390 คน เครื่องที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมาน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากวิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ จำนวน 15 คน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาแล้วสรุปเป็นความเรียง โดยผลของการวิจัยสามารถทำการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามกระบวนการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การสรุปผลจากแบบสอบถาม และการสรุปผลจากแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

การสอบถามครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ซึ่งผลที่ได้จากแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน พบว่า

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามเพศแล้ว พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 52.3 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 47.7

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามอายุแล้ว พบว่าช่วงอายุระหว่าง 51 – 60 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.9

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามระดับการศึกษาแล้ว พบว่าระดับการศึกษาที่อยู่ในระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.3

1.4 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแล้ว พบว่าช่วงรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29

1.5 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามอาชีพแล้ว พบว่าอาชีพเกษตรกรรม มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.7

1.6 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสถานภาพสมรสแล้ว พบว่าสถานภาพสมรส มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79

1.7 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสถานภาพชุมชนแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีสถานภาพชุมชน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.9

1.8 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ พบว่าระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.3

1.9 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนแล้ว พบว่าความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน 11 – 15 ครั้ง/ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.8

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จบศึกษาในระดับประถมศึกษา มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อยู่ในสถานภาพสมรส ไม่มีสถานภาพชุมชน มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 30 ปี และมีความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน 11 – 15 ครั้ง/ปี

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 4 ด้าน ผลการวิจัย พบว่า

โดยภาพรวมแล้วนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.46) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.47) รองลงมาตามลำดับคือด้านการวางแผนและตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.49) ด้านการดำเนินกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.30) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.58) และในส่วนของรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านการวางแผนและตัดสินใจ

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมด้านการวางแผนและตัดสินใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อเสนอความต้องการจนเกิดโครงการที่ผ่านความเห็นชอบจากประชาชนในหมู่บ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.58) รองลงมาตามลำดับคือท่านมีส่วนร่วมคิดร่วมวางแผนการในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขจากการดำเนินโครงการโดยไม่ถูกชี้นำความคิดจากผู้อื่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.62) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณหรือทรัพยากรในการดำเนินโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.56)

2.2 ด้านการดำเนินกิจกรรม

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของโครงการทำให้ท่านเกิดความรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.53) รองลงมาตามลำดับคือท่านมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการให้ประสบผลสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.56) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมในการพิจารณาการจัดซื้อ/จัดจ้างเพื่อนำมาเป็นปัจจัยในการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.69)

2.3 ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลถึงการดำเนินโครงการว่าเป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือท่านมีส่วนร่วมประเมินผลถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากโครงการนี้ว่ามีความครอบคลุมและช่วยให้เกิดผลดีต่อประชาชนในระยะยาว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.63) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมเสนอข้อบกพร่องจากการดำเนินโครงการให้กับผู้รับผิดชอบโครงการได้ทราบ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.60)

2.4 ด้านการรับผลประโยชน์

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผลประโยชน์ที่ได้รับส่งผลให้ท่านและบุคคลในครอบครัวยอมรับถึงผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาด้านสาธารณสุขสมบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือท่านและบุคคลในครอบครัวได้รับผลประโยชน์ที่พึงประสงค์จากการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การดำเนินโครงการทำให้ปัญหาภายในหมู่บ้านของท่านได้รับการแก้ไขอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.60)

3. ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 4 ด้าน พบว่า

โดยภาพรวมแล้วนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.45) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.52) รองลงมาตามลำดับคือด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.43) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.47) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.40)

3.1 ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านทราบข่าวล่วงหน้าจากการประชาสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสายในท้องถิ่นว่าจะมีการนำโครงการตำบลละ 5 ล้านบาท เข้ามาดำเนินการปฏิบัติในชุมชนของท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.55) รองลงมาตามลำดับคือท่านมีความสนใจและคอยติดตามข่าวสารการดำเนินนโยบายของภาครัฐในชุมชนหรือท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.80) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีส่วนร่วมในการช่วยประชาสัมพันธ์การดำเนินโครงการในชุมชน/ท้องถิ่นให้เพื่อนบ้านได้รับทราบ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.47)

3.2 ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐ

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีกลุ่มเครือข่ายชุมชนกับภาครัฐในท้องถิ่นที่เกาะกลุ่มกันอย่างแน่นเหนียวแน่นในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมในชุมชนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.52) รองลงมาตามลำดับคือภายในชุมชนหรือท้องถิ่นของท่านมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อติดต่อประสานงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนทำให้เกิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนกับภาครัฐ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มักมีความร่วมมือร่วมใจโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างชุมชนกับภาครัฐเพื่อแก้ปัญหาและช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของชุมชนนั้นบรรลุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.50)

3.3 ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้นำในชุมชนของท่านเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีความเสียสละและทุ่มเทให้การดำเนินโครงการเพื่อประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.48) รองลงมาตามลำดับคือผู้นำในชุมชนของท่านเป็นผู้นำที่มีบารมีและได้รับความเคารพนับถือจากลูกบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.62) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำในชุมชนของท่านมีภาวะผู้นำที่ส่งเสริมให้ลูกบ้านมีส่วนร่วมตามกระบวนการในระบอบประชาธิปไตยผ่านการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.42)

3.4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะ

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) สามารถแก้ไขปัญหาภายในชุมชนและท้องถิ่นที่ท่านอาศัยอยู่ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ช่วยให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้เพื่อให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนหรือท้องถิ่นของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.63)

4. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

4.1 เพศที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.1.1 เพศหญิงและเพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2 อายุที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.2.1 อายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 21 – 30 ปี และกับอายุ 31 – 40 ปี และกับอายุ 41 – 50 ปี และกับอายุ 51 – 60 ปี และกับอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป และอายุ 31 – 40 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี และอายุ 41 – 50 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2.2 อายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี และอายุ 51 – 60 ปี กับอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2.3 อายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 20 – 30 ปี และกับอายุ 31 – 40 ปี และกับอายุ 41 – 50 ปี และกับอายุ 51 – 60 ปี และกับอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผน

และตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.3.1 ระดับประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกับมัธยมศึกษาตอนปลาย และกับระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับปริญญาตรี และกับระดับสูงกว่าปริญญาตรี และระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรี และกับระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.3.2 ระดับประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และกับระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับปริญญาตรี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับปริญญาตรี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.3.3 ระดับประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และกับระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับปริญญาตรี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.4 รายได้ที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.4.1 รายได้ 10,001 – 15,000 บาทกับรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และกับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท และกับรายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.4.2 รายได้ 10,001 – 15,000 บาทกับรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และกับรายได้ 25,000 – 30,000 บาท และกับรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป และรายได้ 15,001 – 20,000 บาทกับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท และรายได้ 20,001 – 25,000 บาทกับรายได้ 25,001 – 30,000 บาท และกับรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.5 อาชีพที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.5.1 เกษตรกรรมกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และรับราชการ/พนักงานของรัฐกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และพนักงานรัฐวิสาหกิจกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และประกอบธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป และรับจ้างทั่วไปกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.5.2 เกษตรกรรมกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และรับราชการ/พนักงานของรัฐกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และประกอบธุรกิจส่วนตัวกับพนักงานรัฐวิสาหกิจ และกับรับจ้างทั่วไป และกับพนักงานเอกชน และรับจ้างทั่วไปกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และนักศึกษากับพนักงานเอกชน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.5.3 เกษตรกรรมกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และรับราชการ/พนักงานของรัฐกับประกอบธุรกิจส่วนตัว และกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน และพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานเอกชน และประกอบธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป และกับพนักงานเอกชน และรับจ้างทั่วไปกับนักศึกษา และกับพนักงานเอกชน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.6 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7 สถานภาพชุมชนที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.7.1 ไม่มีตำแหน่งกับผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และกับคณะกรรมการหมู่บ้าน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.7.2 ไม่มีตำแหน่งกับผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.7.3 ไม่มีตำแหน่งกับคณะกรรมการหมู่บ้าน และกับตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ นายกเทศบาล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.8 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.8.1 น้อยกว่า 1 ปีกับ 1 – 10 ปี และกับ 11 – 20 ปี และกับ 21 – 30 ปี และกับมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.8.2 น้อยกว่า 1 ปีกับ 11 – 20 ปี และกับ 21 – 30 ปี และกับมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.8.3 น้อยกว่า 1 ปีกับ 1 – 10 ปี และกับ 11 – 20 ปี และกับ 21 – 30 ปี และกับมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.9 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนที่แตกต่างกันของประชาชนต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม

ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า

4.9.1 น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปีกับมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป และ 6 – 10 ครั้ง/ปีกับ 11 – 15 ครั้ง/ปี และกับมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.9.2 น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปีกับ 6 – 10 ครั้ง/ปี และกับ 11 – 15 ครั้ง/ปี และกับมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป และ 6 – 10 ครั้ง/ปีกับ 11 – 15 ครั้ง/ปี และกับมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

4.9.3 น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปีกับ 6 – 10 ครั้ง/ปี และ 6 – 10 ครั้ง/ปีกับ 11 – 15 ครั้ง/ปี และกับมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

5. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จัหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับมาก (ค่า r เท่ากับ .711) และด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ที่ระดับ .01 โดยด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการวางแผนและตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการรับ

ผลประโยชน์ ด้านการดำเนินกิจกรรมและด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง (r เท่ากับ .747 , .746 , .699 และ .654 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้าน) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับมาก (ค่า r เท่ากับ .686) และ ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ที่ระดับ .01 โดยด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการดำเนินกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวางแผนและตัดสินใจ ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง (r เท่ากับ .780 , .696 , .639 และ .632 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้าน) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับมาก (ค่า r เท่ากับ .778) และด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ที่ระดับ .01 โดยด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการดำเนินกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการวางแผนและตัดสินใจและด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก (r เท่ากับ .804 , .785 , .771 และ .752 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้าน) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่า

ทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับมาก (ค่า r เท่ากับ .782) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ที่ระดับ .01 โดยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรับผลประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือด้านการวางแผนและตัดสินใจกับด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการดำเนินกิจกรรม โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก (r เท่ากับ .792 , .791 , .791 และ .754 ตามลำดับ)

ผลการทดสอบสมมติฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

ตาราง 82 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน</p> <p>1.1 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีเพศต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน</p> <p>- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ</p> <p>- ด้านการดำเนินกิจกรรม</p>	.921 .032	/	/

ตาราง 82 (ต่อ)

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.776		/
- ด้านการรับผลประโยชน์	.708		/
1.2 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีอายุต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.003	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.050	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.022		/
- ด้านการรับผลประโยชน์	.489		/
1.3 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.000	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.000	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.001	/	/
- ด้านการรับผลประโยชน์	.491		
1.4 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			

ตาราง 82 (ต่อ)

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.316		/
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.042	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.000	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.109		/
1.5 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.000	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.000	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.000	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.683		/
1.6 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.392		/
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.239		/
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.576		/
- ด้านการรับผลประโยชน์	.650		/
1.7 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีสถานภาพชุมชนต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการ			

ตาราง 82 (ต่อ)

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.013	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.048	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.022	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.099		/
1.8 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติแตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ			
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.014	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.023	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.012	/	
	.706		/
1.9 ประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ			
แตกต่างกัน			
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.001	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.000	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.000	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.143		/

ตาราง 82 (ต่อ)

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	.784	/	
2.1 ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	.711	/	
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.747	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.699	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.654	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.746	/	
2.2 ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	.686	/	
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.696	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.780	/	

ตาราง 82 (ต่อ)

สมมติฐาน	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.632	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.639	/	
2.3 ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	.778	/	
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.771	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.804	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.752	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.785	/	
2.4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	.782	/	
- ด้านการวางแผนและตัดสินใจ	.791	/	
- ด้านการดำเนินกิจกรรม	.754	/	
- ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล	.791	/	
- ด้านการรับผลประโยชน์	.792	/	

อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ หยุก-จินดา (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่

ด้านการรับผลประโยชน์ ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก เพราะเป้าหมายในการดำเนินมาตรการนี้มีคาดหวังที่จะให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เป็นมาตรการที่เน้นผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นสำคัญ ที่ช่วยให้เกิดการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนใน 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ การส่งเสริมการพัฒนาชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการส่งเสริมการกระตุ้นเศรษฐกิจและสังคม โดยทั้ง 11 หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลท่าทองรับสนองนโยบายในการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ทั้งหมด 21 โครงการ ได้แก่ โครงการเกี่ยวกับปรับปรุงซ่อมแซมอาคารอเนกประสงค์ 8 โครงการ โครงการปรับปรุงหลังคาที่ออกกำลังกาย 2 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงถนนคอนกรีต 6 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงประปาหมู่บ้าน 4 โครงการ และโครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงสนามกีฬา 1 โครงการ ซึ่งผลจากการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้ร่วมกันวางแผนและตัดสินใจ ร่วมกันดำเนินกิจกรรม และร่วมกันติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินโครงการที่กล่าวมา ส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านได้เป็นอย่างมาก การปรับปรุงอาคารอเนกประสงค์ก่อให้เกิดประโยชน์คือ ในหมู่บ้านมีสถานที่สาธารณะเป็นศูนย์รวมให้กับประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมชุมชนต่าง ๆ เช่น การทำประชาคม การเลือกตั้ง

และการรวมกลุ่มประกอบอาชีพ เป็นต้น การสร้างหลังคาที่ออกกำลังกายช่วยแก้ปัญหาเครื่อง ออกกำลังกายที่ถูกตั้งทิ้งไว้กลางแจ้ง ตากแดดตากลมและเปียกฝน ทำให้เครื่องออกกำลังกาย สาธารณะเกิดการชำรุดทรุดโทรม เมื่อมีหลังคาแล้วเกิดผลดีต่อการทะนุถนอมเครื่องออกกำลัง กายสาธารณะซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรงให้กับประชาชนได้ต่อไปอีก ยาวนาน การปรับปรุงสนามกีฬา ช่วยให้เกิดการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน ที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาประจำตำบล ก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาและเป็นการ สร้างความสมัคคีปรองมอดสามัคคีให้เกิดขึ้นกับผู้นำและประชาชนทั้ง 11 หมู่บ้านในเขตเทศบาล ตำบลท่าทองต่อไป การปรับปรุงประปาหมู่บ้าน ช่วยแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขปโภค เนื่องจากที่ ผ่านมามีบางหมู่บ้านประสบปัญหาหน้าไม่ไหล เนื่องจากตัวปั้มน้ำมีการเสียอยู่บ่อยครั้ง ประกอบ กับน้ำไม่สะอาดถูกปะปนไปด้วยตะกอน เนื่องจากน้ำที่ประชาชนใช้อุปโภคถูกสูบขึ้นมาจากบ่อ บาดาลผ่านระบบการกรองที่เก่าและถูกใช้มานาน ทำให้การกรองน้ำขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร จะเป็น เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขโดยผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการนี้ส่งผลให้ประชาชนทุก เพศทุกวัยในหมู่บ้านมีน้ำที่สะอาดไว้ใช้อุปโภคบริโภค ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญเพราะถ้า หากมนุษย์ในปัจจุบันขาดการให้บริการสาธารณสุขปโภคที่ดีในด้านระบบประปาย่อมส่งผลให้ ประชาชนดำรงชีวิตอยู่อย่างลำบาก การปรับปรุงถนนภายในหมู่บ้าน ส่งผลให้ประชาชนผู้ใช้รถ ใช้ถนนมีเส้นทางคมนาคมที่ดี เมื่อถนนมีสภาพดีประชาชนย่อมอยากใช้ อีกทั้งยังส่งผล กระทบที่ดีต่อการเดินทางไปมาหาสู่กันอย่างสะดวกสบายระหว่างคนในหมู่บ้านเดียวกันหรือ แยกบ้านแยกเมืองที่มาเยือน และช่วยให้พ่อค้าแม่ค้ามีเส้นทางในการทำมาค้าขายภายใน หมู่บ้าน ทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้นด้วย โดยภาพรวมแล้ว การดำเนินทุกโครงการก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะที่คุ้มค่าและส่งผลดีในระยะยาวแก่ ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา เอกเอี่ยม (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปิยะรัตน์ รุกขชาติ (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่วง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พบว่าประชาชนมีส่วน ร่วมด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก

ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการนำมาตราการส่งเสริม ความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในด้านการวางแผนและตัดสินใจอยู่ ในระดับมาก เนื่องจากการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) เป็นการดำเนินการภายใต้วิถีแห่งระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยการเปิดโอกาสให้ ประชาชนในหมู่บ้านได้ใช้สิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วมในการทำประชาคม เพื่อร่วมกันวางแผน และตัดสินใจว่าควรจะทำโครงการที่ได้รับการจัดสรรมาไปดำเนินโครงการเพื่อแก้ปัญหาด้าน ใดภายในหมู่บ้าน และเมื่อโครงการได้รับคัดเลือกจากประชาชนแล้วต้องผ่านความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการชุมชน เพื่อพิจารณาว่าโครงการที่ประชาชนเลือกมานั้นสามารถที่จะช่วยบรรเทาหรือแก้ไขปัญหาของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนที่กำลังประสบปัญหาในสถานการณ์ปัจจุบันได้จริง ประชาชนสามารถดูแลรักษาและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อโครงการผ่านความเห็นชอบแล้วจะทำการยื่นเสนอต่อคณะกรรมการระดับอำเภอและจังหวัดเพื่อพิจารณาและกลั่นกรองต่อไป แสดงให้เห็นว่าขั้นตอนการดำเนินโครงการด้านการวางแผนและตัดสินใจก่อนเริ่มดำเนินโครงการนั้น หัวใจสำคัญของโครงการจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญเพราะหากไม่มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแล้ว การดำเนินโครงการตำบลละ 5 ล้านบาทเพื่อแก้ปัญหาภายในหมู่บ้านย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการวางแผนและตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ จันทร์ไพศรี (2554) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมการพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงทองหลาง อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ พันธุ์เขตรกิจ (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

ด้านการดำเนินกิจกรรม ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการนำมาตราการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในด้านการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อยในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการเพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในการเลี้ยงชีพและครอบครัวแก่ประชาชนในชุมชน และยังช่วยให้เกิดการลงทุนในระบบเศรษฐกิจในชุมชน เป็นยกระดับเศรษฐกิจฐานรากที่ทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การดำเนินโครงการยังได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐคือเทศบาลตำบลท่าทอง ที่ให้ความช่วยเหลือในการกำกับดูแลรับผิดชอบการดำเนินโครงการต่างๆ ในแต่ละหมู่บ้านให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประกอบกับประชาชนในหมู่บ้านที่มีความรู้ความสามารถได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยกันในการดำเนินโครงการต่างๆ อาทิเช่น การช่วยกันออกแบบแปลนในการปรับปรุงอาคารอเนกประสงค์ การพิจารณาเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการก่อสร้าง การแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อให้เกิดการนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่ามากที่สุด ซึ่งจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมของโครงการดังกล่าว ทำให้ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ น้อยนคร (2551) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรธานี พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ หยกจินดา (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากงบประมาณในการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล เป็นเงินอุดหนุนแบบให้เปล่าจากรัฐบาลโดยไม่มีข้อผูกพันใด ๆ กับประชาชนนั้นหมายความว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองสามารถนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของโครงการได้อย่างเต็มที่โดยที่ประชาชนไม่ต้องชำระค่าใช้จ่ายหรือคืนงบประมาณให้กลับรัฐบาล ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิอย่างเต็มที่ในการวางแผนและตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบและประเมินผลเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ที่จะตกอยู่กับประชาชนให้ได้มากที่สุด ดังนั้นในช่วงระหว่างการดำเนินโครงการ ประชาชนจึงมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลด้วยวิธีการสังเกตอยู่เป็นระยะ ว่าการดำเนินโครงการนี้จะดำเนินการเสร็จสิ้นตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ และจะเกิดผลลัพธ์ที่เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชนในหมู่บ้านที่ตั้งใจไว้หรือไม่ ประกอบกับการดำเนินโครงการทั้ง 11 หมู่บ้าน มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างที่ประกอบด้วย ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกองช่าง หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง หัวหน้าฝ่ายการโยธา และมีตัวแทนประชาชนจากทั้ง 11 หมู่บ้าน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจรับการจ้างและตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินโครงการนี้ด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา เอกเอี่ยม (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาชนก เหล็กกล้า (2550) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐ ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนและด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่

ด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในระดับมาก เนื่องจากผู้นำในหมู่บ้าน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้ง 11 ท่าน ในเขตเทศบาลตำบลท่าทอง ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้าน ประกอบกับครอบครัวผู้นำบางคนได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษที่ได้เคยสร้างประวัติ ผลงานรวมถึงคุณความดีเอาไว้ไว้อย่างมากมาย และตกทอดภาวะความเป็นผู้นำมาสู่รุ่นลูกรุ่นหลานที่ได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้นำของชุมชนมาเป็นอย่างดี มีภาวะผู้นำและความเป็นแบบอย่างที่ดีในความซื่อสัตย์และทุ่มเทให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทำให้ผู้นำในชุมชนเป็นผู้นำที่มีบารมีและได้รับความเคารพนับถือจากลูกบ้านเป็นอย่างมาก ท่านยังเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมในชุมชนต่างๆให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงทำให้สามารถเป็นศูนย์รวมของลูกบ้านให้เกิดความสมัคคีสามัคคีรักใคร่ปรองดองในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนได้ นอกจากนี้ผู้นำแต่ละท่านยังเป็นผู้นำแห่งการพัฒนา เมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรคใดๆที่สมควรได้รับการพัฒนาตามกาลเวลาที่เหมาะสม ท่านเหล่านี้ไม่เคยนิ่งนอนใจหรือหยุดอยู่กับที่ พร้อมทั้งจะเข้ามาดูแลแก้ไขปัญหาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในหมู่บ้านอยู่ตลอดเวลา รู้จักกล้าคิด กล้าทำ กล้านำและกล้าเปลี่ยนแปลง มีความเมตตาและมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีต่อลูกบ้านเมื่อได้รับความเดือดร้อนในเรื่องต่างๆ แม้ว่าผู้นำในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้ที่มีทุนทางวัตถุใดๆ มากมาย แต่ก็ยังเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือมีความพอประมาณ มีเหตุมีผลและมีภูมิคุ้มกันที่ดี อีกทั้งยังเป็นผู้นำที่มีบารมีวิสัยทัศน์ที่ส่งผลให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มีทุนทางสังคมค่อนข้างมากเป็นเงาตามตัว และผู้นำชุมชนหลายท่านเป็นผู้ที่มีทุนทางจิตวิญญาณคือผู้ที่มีจิตสาธารณะในระดับที่สูงมาก มีความเสียสละในการพัฒนาชุมชนของตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แม้จะต้องแลกมาด้วยความยากลำบากและความเหน็ดเหนื่อยที่มากกว่าผู้อื่นก็ยินดีที่จะทำเพื่อให้ชุมชนเกิดการพัฒนาและก้าวไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ผู้นำบางท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาชุมชน

ที่ยาวไกล และรู้จักคิดนอกกรอบอย่างเป็นระบบโดยการคิดและทำในสิ่งที่ไม่เคยมีใครคิดที่จะทำมาก่อน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนต่อไปในระยะยาว ดังนั้นกำหนดและผู้นำบ้านจึงมีภาวะผู้นำในการที่เป็นทั้งผู้บริหารและเป็นผู้นำในคนเดียวกัน สามารถเป็นผู้นำต้นแบบในยุคปัจจุบัน ผู้เป็นนักปฏิบัติที่สามารถนำพาประชาชนในชุมชนไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง ดังนั้นคำตอบของปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทอง ต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ที่มีส่วนสำคัญมากที่สุดคือภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี บุญเสนาะ (2551) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของจังหวัดสระแก้ว พบว่าโดยผลการศึกษาพบว่าผู้นำเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกองทุนหมู่บ้านฯ ของจังหวัดสระแก้ว โดยประชาชนมีความศรัทธาในตัวผู้นำอยู่ในระดับมาก

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติในระดับมาก เนื่องจากเป้าหมายสำคัญของการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) มีความมุ่งหวังที่จะให้การดำเนินโครงการเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ดังนั้นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองจึงสังเกตเห็นแล้วว่า โครงการที่ได้รับการคัดเลือกจากประชาชนส่วนใหญ่และผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการชุมชน ได้แก่ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารอเนกประสงค์ที่จะช่วยให้หมู่บ้านมีสถานที่สาธารณะเป็นศูนย์รวมให้กับประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน โครงการปรับปรุงหลังคาที่ออกกำลังกายที่จะช่วยแก้ปัญหาเครื่องออกกำลังกายชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากถูกตั้งทิ้งไว้กลางแจ้งตากแดดตากลมและเปียกฝน เกิดการทะนุถนอมเครื่องออกกำลังกายสาธารณะซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรงให้กับประชาชนได้ต่อไป โครงการการปรับปรุงถนนคอนกรีต โครงการปรับปรุงสนามกีฬาที่จะช่วยให้เกิดการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน ที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาประจำตำบล และยังก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาและเป็นการสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับผู้นำและประชาชนทั้ง 11 หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลท่าทองต่อไป การปรับปรุงประปาหมู่บ้านที่จะช่วยแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขโรค เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขโดยผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการนี้จะช่วยให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยในหมู่บ้านมีน้ำที่สะอาดไว้ใช้อุปโภคบริโภค ซึ่งน้ำถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การปรับปรุงถนนภายในหมู่บ้านที่จะช่วยส่งผลให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีเส้นทางการคมนาคมที่ดี อีกทั้งยังส่งผลกระทบที่ดีต่อการเดินทางไปมาหาสู่กันอย่างสะดวกสบายระหว่างคนในหมู่บ้านเดียวกันหรือแขกบ้านแขกเมืองที่มาเยือน และช่วยให้พ่อค้าแม่ค้าได้รับประโยชน์จากการใช้เส้นทางถนนในการทำมาค้าขายภายในหมู่บ้าน ซึ่งจากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าประชาชนสังเกตเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจาก

บริการสาธารณะเหล่านี้ซึ่งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถช่วยแก้ไขปัญหาคือตรงกับความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนรวมแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง และยังเกิดผลกระทบที่ดีในระยะยาวตามมาด้วย ประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะจึงเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิษณุ หยกจินดา (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการรับผลประโยชน์ในระดับมาก

ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) เป็นโครงการนำร่องในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก โดยมาความจากความร่วมมือกันในการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนตามแนวทางประชารัฐ ดังนั้นการดำเนินโครงการทุกขั้นตอนจึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชน โดยในเขตเทศบาลตำบลท่าทองจะเป็นการอาศัยความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจากประสบการณ์ที่ผ่านมาประชาชนและผู้นำชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีการเกาะกลุ่มเป็นเครือข่ายชุมชนที่เหนียวแน่นต่อการดำเนินกิจกรรมการต่างๆในชุมชนให้ประสบความสำเร็จลุล่วงร่วมกันเป็นอย่างดีมาตลอดรวมถึงโครงการนี้ ที่เริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ปลัดอำเภอ กำหนดผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ร่วมทำประชาคมกับคณะกรรมการหมู่บ้านและประชาชนเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมโดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกองช่าง หัวหน้าฝ่ายแบบแผนก่อสร้าง หัวหน้าฝ่ายการโยธา กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเข้ามากำกับดูแลการดำเนินโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด และทำหน้าที่จัดสรรอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆที่ชุมชนไม่มี เช่น แม็คโคร รถตัดดิน เครื่องเจาะคอนกรีต เป็นต้น นำมาใช้เพื่อให้เกิดความสะดวกและความเรียบร้อยในการดำเนินโครงการ นอกจากนี้ยังทำการสรรหาผู้รับเหมาซึ่งเป็นตัวจากภาคเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการก่อสร้าง พร้อมกับการจ้างประชาชนที่มีความรู้ความสามารถเพื่อเข้ามาเป็นแรงงาน ก่อให้เกิดการลงทุนในระบบเศรษฐกิจในท้องถิ่น เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ และระหว่างการทำกิจกรรมมีการตั้งคณะกรรมการตรวจรับจ้างเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ 3 คนและตัวแทนจากประชาชนในหมู่บ้าน 2 คน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรมในการดำเนินโครงการ ตลอดจนประชาชนในหมู่บ้านมีการเฝ้าติดตามการ

ดำเนินโครงการอยู่ห่างๆเป็นระยะเพื่อให้การดำเนินโครงการเสร็จสิ้นตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อการดำเนินโครงการเสร็จสิ้นผู้ที่มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์คือประชาชนในหมู่บ้านที่ได้ร่วมกันใช้สิทธิ์ตามระบอบประชาธิปไตยในการคัดเลือกโครงการดังกล่าวนั่นเอง เป็นการชี้ให้เห็นว่าเมื่อมีการจัดกิจกรรมชุมชน หรือเกิดปัญหาและอุปสรรคใดๆในเขตเทศบาล ตำบลท่าทอง มักเกิดความร่วมมือร่วมใจโดยกันระหว่างชุมชนกับภาครัฐโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาและช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของชุมชนนั้นบรรลุผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ O'Toole and Meier (1999) ได้พัฒนาตัวแบบการจัดการภาครัฐที่จะทำให้เกิดความร่วมมือกันภายในโรงเรียน 500 กว่าแห่งในรัฐเท็กซัส พบว่าปฏิสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลงานของโรงเรียน ยิ่งเกิดการรวมกันเป็นเครือข่ายโดยครูกับผู้บริหารโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใด ผลงานก็ยิ่งมีมากเท่านั้น

ด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเปรียบเสมือนปัจจัยนำเข้าที่จะส่งผลให้ประชาชนที่ได้รับทราบข่าวสาร เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการต่างๆ ต่อไป ซึ่งรัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์โครงการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) อยู่หลายทาง อันดับแรกคือการส่งหนังสือประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวส่งไปยังกำนันผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ เพื่อให้ดำเนินการประกาศเสียงตามสายแจ้งข่าวให้ประชาชนรับทราบว่ามีการนำโครงการนี้เข้ามาดำเนินการในชุมชนของตน นอกจากนี้ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลท่าทองส่วนใหญ่ รับรู้รับทราบข่าวโครงการผ่านจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ และเมื่อทำความเข้าใจถึงรายละเอียดต่างๆ รวมถึงประเมินผลลัพธ์ถึงความคุ้มค่าและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในชุมชนจากโครงการนี้แล้ว ยังทำการบอกกล่าวไปยังเพื่อนบ้านในชุมชนให้รับรู้รับทราบข่าวจากโครงการนี้ด้วย ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์จึงเป็นบันไดขั้นแรกที่จะส่งเสริมให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองเกิดการมีส่วนร่วมในการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คงฤทธิ จันทรฟู (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเมือง เขตกึ่งเมืองกึ่งชนบทและเขตชนบทของจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นคือด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

3.1 สถานภาพสมรส ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ สถานภาพชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผลและด้านการรับผลประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ น้อยนคร (2551) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรธานี โดยผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา เอกเอี่ยม (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลตำบลท่ายางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .784) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .826) รองลงมาคือปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านภาวะผู้นำของผู้นำชุมชน (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .825) ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .755) และน้อยที่สุดคือ ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐ (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .732) ตามลำดับ เมื่อ

พิจารณาการมีส่วนร่วมของประชาชนแต่ละด้านพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรับผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติมากที่สุด (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .782) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐ กันภัย (2558) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกด้านและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดคือ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ด้านการวางแผนและตัดสินใจ

ควรขยายระยะเวลาในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเลือกดำเนินโครงการที่มีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง และเป็นประโยชน์ต่อการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินโครงการได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

ด้านการดำเนินกิจกรรม

การดำเนินโครงการไม่มีการจ้างแรงงานคนภายในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานของผู้รับเหมา ทำให้ไม่เกิดการสร้างงานสร้างรายได้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน ที่เกี่ยวข้องกับการต่อเติมอาคารอเนกประสงค์ ผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่รัฐควรประชุมปรึกษากันเกี่ยวกับการออกแบบแปลนตัวอาคาร เพื่อให้เกิดความเห็นชอบต่อทุกฝ่ายเมื่อดำเนินการก่อสร้างเสร็จสิ้นหรือทางเจ้าหน้าที่รัฐควรศึกษาศักยภาพของผู้นำชุมชนและประชาชนในหมู่บ้านก่อนว่าสามารถดำเนินการออกแบบแปลนเองได้หรือไม่ หากในหมู่บ้านไม่มีประชาชนที่มีความรู้ความสามารถควรให้เจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาช่วยกำกับดูแลการออกแบบแปลนอาคารให้เพื่อการดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล

การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับการจ้างควรแต่งตั้งบุคคลภายนอกที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน เพื่อให้การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใส สุจริตและยุติธรรม และเปิดช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานใน

ส่วนของรายละเอียดเชิงลึกเพื่อให้ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับไม่ตกหล่นหายไประหว่างการดำเนินโครงการ

ด้านการรับผลประโยชน์

มาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) เป็นมาตรการเงินอุดหนุนแบบให้เปล่า ควรดำเนินโครงการที่ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ เพราะประชาชนบางกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้มักไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ

การสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนและสังคม โดยใช้กลไกด้านนโยบายการบริหารงานคลังภาครัฐ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีในระดับตำบล เพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาชุมชนโดยมาจากการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนตามแนวทางพระราชบัญญัติ ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยจากการลงทุนของรัฐบาล ช่วยให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจฐานรากและส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันตามวิถีแห่งระบอบประชาธิปไตยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่รัฐบาลมุ่งหวังไว้ ดังนั้นจิตวิญญาณแห่งความเสียสละของประชาชนจึงเป็นหัวใจสำคัญที่ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการสร้างผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมที่คุ้มค่าและส่งผลกระทบที่ดีในระยะยาวต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ในมิติของเทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ พบว่ามีการเปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่มานานกว่า 30 ปี และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีสถานภาพชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการทำประชาคมร่วมกับปลัดอำเภอ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน สมาชิกสภาเทศบาลและคณะกรรมการหมู่บ้าน ฯลฯ เพื่อร่วมกันวางแผนในการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข และคัดกรองโครงการที่ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ จนเกิดโครงการที่ทุกฝ่ายเห็นชอบและพร้อมใจกันเสนอความต้องการต่อคณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งแม้ประชาชนจะเกิดความรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากความเสียสละในการเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทั้งทางตรงและทางอ้อมจนการดำเนินโครงการบรรลุผล แต่ยังมีประเด็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อยนั่นคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้งบประมาณหรือทรัพยากรในการดำเนินโครงการ ส่งผลให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเพื่อพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งอาจเป็นช่องโหว่ให้เกิดความทุจริตและไม่โปร่งใสในการดำเนินโครงการได้

ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารภาครัฐสมัยใหม่ของรัฐบาลในปัจจุบันที่กำลังเข้มงวดกวดขันในการตรวจสอบการทุจริตคอร์ปชั่นขององค์กรปกครองท้องถิ่น ดังนั้นสิ่งที่ประชาชนทำได้คือการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบรายละเอียดจากป้ายประกาศการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ในหมู่บ้าน และประเมินผลว่าการดำเนินโครงการจะสำเร็จเสร็จสิ้นตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมถึงการดำเนินโครงการดังกล่าวประชาชนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดในระยะยาว เมื่อการดำเนินโครงการเสร็จสิ้นทำให้เห็นได้ว่าประชาชนได้รับผลประโยชน์ที่พึงประสงค์จากการดำเนินโครงการดังกล่าว ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณสุขสมบัติในหมู่บ้าน บางโครงการส่งผลให้ประชาชนได้รับความสะดวกด้านสาธารณสุขโรค เช่น ถนน ประปา อาคารอเนกประสงค์และสนามกีฬา ฯลฯ ช่วยให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นในระยะยาว แต่ประเด็นสำคัญที่ทำให้การดำเนินโครงการยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรคือ ผลการดำเนินการในบางโครงการพบว่าประชาชนได้รับประโยชน์ยังไม่ทั่วถึงเนื่องจากบางโครงการให้ประโยชน์ต่อประชาชนในบางกลุ่มอาชีพเท่านั้น เป็นเพราะมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) เป็นมาตรการเงินอุดหนุนแบบให้เปล่า ควรดำเนินโครงการที่ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ เพราะประชาชนบางกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้มักไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการคัดเลือกดำเนินโครงการที่ให้ประโยชน์ไม่ทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาภายในหมู่บ้านหรือชุมชนหมดให้ไปได้ ดังนั้นการเลือกดำเนินโครงการที่ตอบสนองความของประชาชนส่วนใหญ่และทุกกลุ่มอาชีพจึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารโดยมุ่งหวังถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับจากการบริการสาธารณะเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าภาวะผู้นำของผู้นำชุมชนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติมากที่สุด เป็นเพราะประชาชนเห็นว่าผู้นำในชุมชนทั้ง 11 หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลท่าทอง ได้แก่ กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ เสียสละและทุ่มเทให้การดำเนินโครงการเพื่อประโยชน์ส่วนร่วม มีลักษณะของผู้ที่ตื่นตัวต่อการพัฒนาและการรับรู้ข่าวสารอยู่เสมอ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ที่มีความสนใจและคอยติดตามข่าวสารการดำเนินนโยบายภาครัฐในชุมชนหรือท้องถิ่นอยู่แล้ว จะได้รับทราบข่าวเกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) จากการประชาสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนผ่านหอกระจายข่าวและเสียงตามสายในท้องถิ่น อีกทั้งผู้นำยังเป็นผู้ที่มีบารมีและได้รับความเคารพนับถือจากลูกบ้านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลรับผิดชอบการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถเป็นศูนย์รวมของลูกบ้านให้เกิดความสามัคคีต่อการมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมต่างๆของชุมชนตามวิถีแห่งระบอบประชาธิปไตย และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือความร่วมมือระหว่างชุมชนกับภาครัฐของเทศบาลตำบลท่าทองที่แสดงให้เห็นว่ามีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายระหว่างชุมชนกับภาครัฐอย่างเหนียวแน่น โดยผลการวิจัยพบว่า

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าทองมีความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของชุมชนให้ประสบความสำเร็จ ประมาณ 11 - 15 ครั้ง/ปี และยังรู้จักการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการติดต่อประสานงานระหว่างการค้าในโครงการซึ่งทำให้เกิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางประชาธิปไตย ส่วนการพิจารณาถึงประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับจากบริการสาธารณะนั้น แม้ว่าการดำเนินโครงการจะส่งผลให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับประโยชน์และสามารถแก้ไขปัญหาภายในชุมชนและท้องถิ่นที่ประชาชนอาศัยอยู่ได้ แต่ก็ยังไม่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของโครงการซึ่งมีเป้าหมายที่จะให้เกิดจ้างแรงงานในพื้นที่เพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องช่วยกันปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การดำเนินนโยบายสาธารณะเกิดประโยชน์ส่วนรวมต่อประชาชนและเกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ อันจะทำให้เกิดการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลกระทบให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากที่มาจากการลงทุนของระบบบริหารงานคลังภาครัฐ อันเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามบริบทของการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการนำมาตราการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 4 ด้านมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ก่อนเริ่มดำเนินโครงการรัฐบาลควรประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ให้บ่อยครั้งกว่านี้เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เมื่อเริ่มดำเนินโครงการควรให้ระยะเวลาในการเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาที่มากขึ้น ช่วยให้ประชาชนสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการเพื่อให้เกิดการคัดเลือกโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนามากที่สุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีให้กับประชาชนในระดับตำบลต่อไป

2. ด้านการดำเนินกิจกรรม ควรมีการจ้างประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินโครงการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล เพื่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้อย่างแท้จริง อีกทั้งการดำเนินโครงการที่เกี่ยวกับการออกแปลงนาคาที่เป็นทรัพย์สินเพื่อประโยชน์สาธารณะ เจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนควรดำเนินการวางแผนและออกแบบแปลนร่วมกัน เพื่อให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นประโยชน์และความพึงพอใจต่อทุกฝ่าย

3. ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล ที่ว่าการอำเภอควรเพิ่มบุคลากรเข้ามาช่วยรับผิดชอบในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อลดปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาอนุมัติผ่านของโครงการทั้งหมดจากทุกตำบลในเขตอำเภอนั้นๆ อีกทั้งควรตัดทอนการรวบรวมเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างของคณะกรรมการตรวจรับการจ้างที่มากเกินไป เพื่อให้ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านผู้ตรวจการจ้างสามารถควบคุมดูแลการดำเนินงานก่อสร้างได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งเป็นการลดความยุ่งยากในการตรวจสอบหลักฐานของเสมียนตราอำเภอก่อนที่จะเสนอให้นายอำเภอพิจารณาอนุมัติเสร็จสิ้นการดำเนินโครงการต่อไป

4. ด้านการรับผลประโยชน์ ประชาชน ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้านควรเลือกดำเนินโครงการที่มีความสำคัญและเร่งด่วน สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง จึงจะทำให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยและทุกกลุ่มอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการนำมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) เป็นมาตรการนำร่องของรัฐบาลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ จึงควรให้ความสำคัญต่อการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ ซึ่งเป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนบางส่วนในระหมุ่มบ้านที่ยังได้รับผลประโยชน์ไม่ทั่วถึง จากการดำเนินมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท)

2. ในกระบวนการทั้งหมดจะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังและตรวจสอบได้อย่างชัดเจนมากกว่านี้ ในขณะที่เดียวกันงานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความโปร่งใสในการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองท้องถิ่น

3. ควรศึกษาปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการกำหนดนโยบายจากบนลงล่างตามวิถีระบอบประชาธิปไตยแบบกลุ่ม และก่อให้เกิดแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติต่อไป